

PROIECT DE ACȚIUNE

Subsemnatul prof. dr. arh. MIRCEA OCHINCIUC, domiciliat în str. Valea Oltului nr. 10, Bl. A27, sc. C, ap. 34, sector 6 - București, depun această Poiect de Acțiune în completarea formularului de candidatură pentru funcția de președinte al Uniunii Arhitecților din România.

Sunt membru al Uniunii Arhitecților din România fără întrerupere, din anul 1963.

Am candidat și am obținut indemnizația de merit pentru întreaga carieră în anul 2003.

La Conferința Națională din luna mai a anului 2012 am fost ales membru în senatul UAR, iar din martie 2015 senatul m-a desemnat vicepreședinte al resortului cultural, în urma retragerii d.lui arh. Nicolae Lascu, din motive personale.

Consider că îndeplinesc condițiile menționate în Statutul UAR, pentru candidatura la funcția de președinte.

Ținuta profesională, didactică și morală, probate dealungul întregii cariere precum și activitatea pe care am depus-o în cadrul organizațiilor noastre, mai întâi la OAR și apoi la UAR, cred că mă îndreptățesc să solicit votul colegilor mei de breaslă, delegați la Conferința Națională de alegeri din 7 mai 2016, pentru funcția de Președinte al UAR.

Desigur că oricărui candidat i se cere ca în afara realizărilor din trecut să prezinte un proiect de viitor, care să motiveze și să convingă Conferința.

Așa cum se petrec lucrurile și în proiectele noastre de arhitectură unde situația existentă sau mai corect spus contextul, dictează în bună măsură formalizarea primelor soluții și Proiectul meu de Acțiune se raportează de la actuala stare în care se găsește Uniunea față în față cu comunitata arhitecților fie ei tineri sau seniori, nume consacrate sau nu încă.

Asta în primul rând !

În planul imediat următor, m-am întrebat care este imaginea și implicit cota prestigiului oferite societății civile de către Uniune și implicit de către conducerea sa ?

Cea de a treia evaluare privind naturii relațiilor Uniunii cu structurile administrative și politice oficiale pornește, de ce să nu o recunoaștem, dintr-un punct delicat.

Există desigur în opinia multora dintre noi și alte aspecte, dar personal le consider înscrise în aceste trei planuri majore.

La fiecare dintre acestea am să încerc să răspund cu luciditate și fără a ocoli punctele critice, tocmai pentru a oferi, fie și numai parțial, o perspectivă de îmbunătățire.

1. În momentul de față există un mare dezechilibru în defavoarea generațiilor tinere și mature în ponderea membrilor Uniunii, pe care ultimii 4 ani nu au reușit să-l atenueze.

Este o situație preluată de la momentul 2001, odată cu înființarea OAR și perpetuată până în prezent, dar căreia consider că trebuie să-i găsim rapid o rezolvare legitimă pentru toți arhitecții. Un prim pas pe care îl propun este cel al accentuării treptate a caracterului profesional al

majorității activităților inițiate, organizate și făcute cunoscute de către Uniune.

Ținta lor predilectă trebuie să fie orientată, nu exclusiv, dar în principal spre generațiile tinere.

Voi dezvolta în cadrul Conferinței direcțiile pe care le propun.

- 2. Imaginea și prestigiul Uniunii, aflate și în atenția actualului mandat, prezintă, în ciuda unor momente de vârf, un traseu ascendent cu pași mici, prea puțin eficienți.**

Măsura care se impune pentru impulsivarea procesului este elaborarea unei platforme strategice de comunicare prin toate canalele cu structurile și ariile profesionale, cu investitorii, cu societatea civilă și nu în ultimul rând cu propriii noștri colegi.

Este imperios necesară înființarea unui post de PR în organigrama Uniunii.

Măsurile pe care le am în vedere le voi prezenta în Conferință.

- 3. O anumă atitudine de ignorare a rolului pe care îl poate avea Uniunea în asigurarea unui mediu fertil creației de arhitectură, manifestată la nivelul administrației și politicului, nu mai poate fi acceptată.
Chiar mai puțin de înțeles este lipsa preocupării Uniunii față de relațiile ei internaționale.**

Consider că aici avem datoria de a impune UAR ca partener competent de dialog, cu putere de influențare a deciziilor în comisiile ministeriale sau ale senatului, în comisiile tehnice ale primăriilor, pentru a aminti doar unele dintre cele din care lipsim de câțiva ani buni !

Și aici voi dezvolta în Conferință propunerile menite a schimba în bine situația.

In completarea acestor 3 obiective majore, pe care le-am pus în prim planul eficienței și respectabilității UAR, am în vedere aspectele de natură internă ale aparatului de conducere administrativă a Uniunii.

Țin aici să pun în evidență măsuri menite a înlătura criticile și nemulțumirile menționate în întâlnirile cu membrii sau reprezentanții filialelor.

- Sunt multe lacune la capitolele organizatorice ale Uniunii, la nivel central și în filiale, cauză a dificultăților în comunicare, a necunoașterii reciproce a proiectelor, a activităților, a cerințelor financiare și a resurselor disponibile, etc.

Deși am propus încă din primul an de mandat constituirea unei Bănci de Date centralizate accesibilă operațional tuturor filialelor, ea a fost prevăzută abia în Bugetul anului 2016, dar numai la capitolul achiziții nu și la cel al realizării aplicației informatice.

Va trebui ca rectificarea bugetară de la jumătatea acestui an să facă loc în regim de urgență acestui proiect.

- Am constatat un nivel ridicat al toleranței conducerii administrative în controlul programului de lucru al angajaților, al respectării termenelor, al promptitudinii și rigurii întocmirii documentelor.

Sunt hotărât ca această situație să se reglementeze pe viitor.

- Uniunea a reușit de-alungul timpului să-și constituie un impresionant patrimoniu mobil și imobil, dar eficiența valorificării lui lasă încă de dorit; este greu de înțeles de ce nu există avizul de foc al Centrului de Cultură din Calderon după atâta timp de la restaurarea lui.

Proiectul Bibliotecii și Arhivei este nefinalizat după aproape un an de la desemnarea câștigătoarei concursului; conacul Neamț se află încă într-o situație incertă.

Mai sunt încă pași de rezolvat pentru a da în folosință Casa cu Blazoane de la Chiojd, Casa Arhitectului de la Sinaia, Clubul Arhitecților, astfel încât gestionarea atentă a acestor valori devine o obligație a viitorului mandat.

- S-a remarcat în mai toate reuniunile Senatului de aprobarea a Bugetelor anuale, o pondere prea mare a cheltuielilor salariale ale unor capitolele, în raport cu rezultatele atinse.

Se impune revizuirea și optimizarea acestor capitole pentru eficientizarea cheltuielilor.

- Sunt încă puține încercările și atragerile de sponsorizări, nu neapărat financiare, care să sprijine acțiunile Uniunii.

O viitoare politică constantă în acest sens ar reuși să mai degreveze o parte din cheltuielile bugetare din cotizații sau timbru de arhitectură.

- Dezactivarea Arhiboltei și lipsa de proiecte a Oficiului Economic, gândite ca surse suplimentare de fonduri pe baza desfășurării unor activități profitabile în egală măsură Uniunii și publicului, privează Bugetul de un aport ce nu se cade a fi neglijat.

Propunerile de reactivare care s-au făcut în ultima perioadă a acestui mandat vor fi aplicate în viitorul imediat prin organizarea de cursuri în cadrul pregătirii profesionale continue.

Am lăsat la urmă referirea la politica socială și de sprijin umanitar a membrilor Uniunii, întrucât la acest capitol consider că s-au înregistrat rezultate meritorii.

Fără îndoială „e loc de mai bine”, cum se spune.

Este de datoria viitoarei legislaturi să se străduie să obțină resurse suplimentare.

După cum se poate vedea din propunerile acestui Program de Acțiune nu am ambiția de a „muta munții”, ci doar dorința ca după 4 ani să pot rămâne cu fruntea sus pentru ce am reușit și să las următorului președinte o Uniunii a Arhitecților Români mai demnă și mai respectată.

Încheind acum cu planul general, cel al relației centru – filiale se cuvine a face o precizare și mai ales să transmit mesajul meu adresat actualilor și viitorilor membri ai Uniunii :

Nu cred că se poate construi ceva pe atitudini conflictuale ci mai degrabă pe un spirit colegial de colaborare ... și sunt atât de multe de făcut !

Ceea ce trebuie să apărăm și să respectăm și prin asta să impunem și celor din afara noastră respect, este „ființa” Uniunii Arhitecților din România, ea nu-mi aparține nici mie și nici unuia dintre d.stră !

NOI ÎI APARTINEM EI !

15 apr. 2016

prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc

